

YUCOM Komitet pravnika za ljudska prava / Lawyers' Committee for Human Rights
Svetogorska 17, 11000 Beograd, Republika Srbija
Tel/Fax: +381 11 33 44 235; 33 444 25; 3238 980
e-mail yucomoffice@gmail.com www.yucom.org.rs

Govor mržnje u Srbiji

Ovaj broj podržan je od
National Endowment for Democracy

Kršenje ljudskih prava i demokratije Sistem za rano upozoravanje Newsletter No. 48

Komitet pravnika za ljudska prava i Helsinški odbor za ljudska prava u Srbiji su 1. aprila 2009. podneli krivičnu prijavu Okružnom javnom tužiocu u Beogradu protiv Dobrice Ćosića zbog krivičnih dela *Izazivanje nacionalne, rasne i verske mržnje i netrpeljivosti* iz člana 317. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srbije, kao i *Rasna i druga diskriminacija* iz člana 387. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srbije, jer je Dobrica Ćosić u svojoj knjizi „Vreme zmija – Piščevi zapisi 1999-2000“, između ostalog, za albanski narod, napisao:

"Taj socijalni, politički i moralni talog tribalnog, varvarskog Balkana, uzima za saveznika Ameriku i Evropsku uniju u borbi protiv najdemokratskijeg, najcivilizovanijeg, najprosvećenijeg balkanskog naroda - srpskog naroda."¹

Podnosioci krivične prijave su naglasili da se, u Međunarodnoj konvenciji o ukidanju svih oblika rasne diskriminacije koju je Srbija ratifikovala, "Službeni list SFRJ - Međunarodni ugovori", broj 6/67, izraz "rasna diskriminacija" „odnosi na svako razlikovanje, isključivanje, ograničavanje ili davanje prvenstva koji se zasniva na rasi, boji, precima, nacionalnom ili etničkom poreklu koji imaju za cilj ili za rezultat da naruše ili da kompromituju priznavanje, uživanje ili vršenje, pod jednakim uslovima, prava čoveka i osnovnih sloboda i političkoj, ekonomskoj, socijalnoj i kulturnoj oblasti ili u svakoj drugoj oblasti javnog života."

¹ Delove citata **boldirali** urednici EWS.

YUCOM

Komitet pravnika za ljudska prava i Helsinški odbor za ljudska prava u Srbiji, kao organizacije koje se bave zaštitom ljudskih prava, tražile su od Okružnog javnog tužioca u Beogradu da, u skladu sa svojim ovlašćenjima, protiv Dobrice Ćosića po službenoj dužnosti pokrene krivični postupak zbog izvršenja navedenih krivičnih dela.

Iako je ova krivična prijava izazvala niz reakcija u javnosti - od autorskih članaka i kolumni u najtiražnijim medijima do posebnih emisija na nacionalnim televizijama i radio programima, uključujući i RTS - javni tužilac do današnjeg dana na ovu krivičnu prijavu nije reagovao. Ćutanje tužioca, bez obzira što je to bilo očekivano s obzirom da se radi o politički osetljivoj temi i ličnosti, ne samo da ga ne pravda nego pojačava njegovu odgovornost zbog nereagovanja iz očigledno političkih i oportunističkih razloga. Ovo posebno zbog toga što je knjigu Dobrice Ćosića izdalo Javno preduzeće *Službeni glasnik* i što je čak i predsednik države, Boris Tadić smatrao da je važno da se i on izjasni povodom krivične prijave. Sve to pojačava odgovornost javnog tužioca, i sve to govori u prilog povećane društvene opasnosti kada etničku i rasnu mržnju širi ličnost formata Dobrice Ćosića, koji je ujedno i bivši predsednik Savezne Republike Jugoslavije.

U javnoj raspravi koja se povodom krivične prijave otvorila, glavni argumenti branilaca Dobrice Ćosića su bili da je rečenica istrgnuta iz konteksta, da se radi o afektivnom reagovanju i da ju je napisao star čovek. Bilo je naravno i pokušaja da se YUCOM i HOPS optuže da se zalažu za ponovno uvođenje delikta mišljenja, protiv slobode izražavanja, ali kako su ovi argumenti bili uglavnom sračunati na diskvalifikaciju ove dve organizacije, oni nisu posebno ni obrazlagani, već su bili sastavni deo jedne brutalne već viđene kampanje, bazirane na stereotipima o antisrpskim organizacijama.

Iako su YUCOM i HOPS podnele prijavu tužiocu zbog jedne rečenice, to ne znači da cela knjiga „Vreme zmija“ koja predstavlja političke beleške i promišljanja Dobrice Ćosića za vreme NATO bombardovanja 1999. godine do 1. januara 2000. godine ne obiluje sličnim ili istim izlivima rasističke mržnje i to ne samo prema Albancima, nego i prema Crnogorcima, Bošnjacima, Hrvatima, ali i državama i narodima članicama Evropske unije, i, naročito, Amerike. Knjiga sadrži i teške antisemitske izjave. Razlog za podnošenje krivične prijave zbog samo jedne rečenice je praktične prirode. Bilo je potrebno da se na jednom ogoljenom primeru pokaže kako izgleda rasizam iz pozicije Srbina koji sebe i svoj narod doživljava isključivo kao žrtvu, koja je ponekad kao posledice te permanentne „srbofobije“ u stanju da učini i zločin., kako kaže Ćosić. Umesto dopune krivične prijave, ovoga puta vam nudimo i kontekst s namerom da pokažemo da inkriminisana rečenica nije istrgnuta iz konteksta, nego da je sadržina i suština konteksta Dobrice Ćosića mnogo rasističkija i nacionalističkija nego što jedna rečenica može da pokaže. Dobrica Ćosić jednostavno mrzi ili u najboljem slučaju sumnja u sve što nije srpsko, osim ukoliko to srpsko ne predstavljaju srpski izdajnici, ili kako ih on naziva, apatridi, odnosno predstavnici mondijalističke tzv. *Druge Srbije*.

YUCOM

Komitet pravnika za ljudska prava

Svetogorska 17, 11000 Beograd, Republika Srbija Tel/Fax: +381 11 33 44 235; +381 11 33 444 25;
e-mail yucomoffice@gmail.com www.yucom.org.rs

I O Slobodanu Miloševiću

Dobrica Ćosić se razračunava sa Slobodanom Miloševićem, optužujući ga da je izdao nacionalne interese, da je titoista, marksista, internacionalista, vlastoljubac, autokrata, kao i da vodi zločinačku politiku prema Srbima a bez spominjanja ni Miloševićeve ratne politike, ni politike ratnih zločina prema drugima, kao i činjenice da je sam Dobrica Ćosić učestvovao u dovođenju i učvršćivanju Miloševića na vlasti.

21. mart 1999. (uoči bombardovanja)

„Tim potpisom (Patrijarha Pavla - p.a.) Milošević je dobio mogućnost da bude šef srpske delegacije, praktično da uzurpira pravo da vodi pregovore i sam donese kobne odluke: predaju Sarajeva i Goražda Muslimanima, a Brčko uslovi arbitražom, praktično ga preda Aliji Izetbegoviću.“ (strana 8)

16. maja 1999. godine

Povodom diplomatskih i političkih akcija Ibrahima Rugove koje je javnost Srbije pratila preko televizije, Dobrica Ćosić optužuje Miloševića i njegovu ženu Miru Marković da su zbog svoje marksističke i internacionalističke ideologije pustili iz zatočeništva Ibrahima Rugovu:

„Mogu u svemu imati zabludna mišljenja, ali ne smem da napišem laž i krijem zločinjenje srpske policije i vojske. ...Sprema se kopnena invazija na Kosovo...Velika Britanija prednjači u ratobornosti i spremnosti da se što pre napadne Srbija i spasu 'jadni mali Albanci'... **Rugova nastavlja trijumfalne posete evropskim prestonicama i diplomatske akcije za oslobađanje i nezavisnost Kosova. Slobodan Milošević ga je oslobodio, sigurno po nagovoru internacionalistkinje Mire, i omogućio svom glavnom neprijatelju da pobjednički radi protiv Srbije. Internacionalistička velikodušnost marksističkih suparnika sa neograničenom vlašću može skupo da košta srpski narod i njegovu vojsku.**“ (s. 105-106)

20. maj 1999.

„ Da li je ikada u istoriji, osim možda Hitlera, iko branio svoju vlast i svoj život žrtvujući čitav jedan narod? Ne znam. **Hitler je bio ideološki manijak, on jeste žrtvovao Nemačku za svoju fikciju, ali je imao snage da svoj poraz plati svojim i Evinim samoubistvom. Sloba i Mira, sigurno, neće poraz Srbije da plate svojim glavama. Oni su samo ideološki vlastoljupci.**“ (s. 115)

27. juni 1999.

„**A Miloševićeva vlast i partija prisilno vraćaju srpske izbeglice na Kosovo; vraćaju te mučenike da ih pokolju Albanci**“ (s. 183)

12. juli 1999.

„**Miloševićeva politika prema Srbima izbeglim sa Kosova prosto je zločinačka. Da ne prizna poraz i izgubljeni suverenitet, taj beskrupulozni političar sa poltronima u Vladi, primorava ljude da se vrate na Kosovo pod arnautski nož!**...Taj bezdušni vlastodržac sa svojom televizijom (Milanovićem, Srbinom sa Kosova!) i *Politikom* sa onim pregojenim od čevapčića i suvog paprikaša, Draganom Hadži Antićem, skriva istinu o Kosovu. **Oni čute o šiptarskim zločinima. Izdali su Kosovo, osramotili svojim zločinima srpski narod, izazvali zversku osvetu divljeg arnautskog plemena, a sve to prikrili lažima o svojoj uspešnoj odbrani Kosova.** Kraj Miloševićeve katastrofalne vladavine je blizu! Više nemam ni trun sažaljenja za tragediju i sramotu koja čeka te opake supružnike.“ (s.188-189)

23. jul 1999.

„Milošević laže i uništava sledbenike. **Albanci vrše genocid na Kosovu, on prisiljava izbegle Srbe da idu pod šiptarski nož; da se vraćaju na svoje gubilište.**“ (strana 192)

„U rušenju srpskog etosa Miloševićeva politika je bila i ostala pogubnija, uspešnija od svih dejstava naših spoljnih neprijatelja. **On je u Dejtonu predajom Sarajeva ponizio Srbe; on je izdajom Krajine uništio egzistenciju i nacionalno dostojanstvo nekoliko stotina hiljada Srba iz Hrvatske; on je kod Srba Crnogoraca podstakao crnogorski šovinizam i crnogorsko antisrpstvo**“ (strana 194)

4. decembar 1999.

„**Srbe optužuju za nastanak Miloševićevog režima. Srbi nisu na parlamentarnim izborima izabrali Miloševića i doveli ga na vlast. On je organski ishod retardiranog titoizma.**“ (strana 232)

YUCOM

3

Komitet pravnika za ljudska prava

Svetogorska 17, 11000 Beograd, Republika Srbija Tel/Fax: +381 11 33 44 235; +381 11 33 444 25;
e-mail yucomoffice@gmail.com www.yucom.org.rs

„Dakle, i neučestvovanjem u politici, ako je ta država činila zločin, snosi se politička krivica. **Svi smo mi, Srbi, odgovorni politički za državnu i nacionalnu politiku Tita, Rankovića, Stambolića, Miloševića; oni koji su ih izglasali i podržavali više od nas u opoziciji. Samo nas opoziciono delovanje oslobađa krivice; pošto nismo uspeali, ostajemo metafizički odgovorni.** (strana 233)

II O Srbima kao objektu mržnje, srbofobiji, svetskoj zaveri, o Srbima kao žrtvama „Šiptara“, o Srbima kao Jevrejima kraja 20. veka, o Srbima izdajnicima

a) Srbofobija, satanizacija Srba – „antisrbizam“

22. mart 1999.

„Javlja mi prijatelj da je **u Parizu zadavljeno šest Srba i Srpkinja koji su organizovali manifestacije Srba u Francuskoj u cilju odbrane Kosova.** A francuska štampa piše da su izvršili samoubistva.“ (s. 10)

17. april 1999.

„Satanizacija Srba koju je čitavu deceniju vršio Zapad izazvala je mržnju, zlovolju, preziranje Srba kod čitavog čovečanstva koje gleda televiziju. Najgore u našoj nesreći i stradanju je to što mi ne izazivamo ni sažaljenje. Mi smo lišeni milosti i milosrdnosti ljudske. Mi smo lišeni solidarnosti čovečanske. Televizovano čovečanstvo smatra da smo zaslužili stradanje i patnju; veruje da se zločinima nad srpskim narodom izvršava neka Božja i ljudska pravda. Televizovano čovečanstvo nas prezire, jer se svakodnevno ubeđuje da smo izvršili etničko čišćenje i kolektivni zločin nad Šiptarima. **Taj primitivan, polucivilizovan narod, lukav i svirep, kriminalizovan trgovinom drogom i socijalno degradirajućim radom i položajem u Evropi i Americi, uspeo je da novcem, krvavo zarađenim, stvori moćan lobi i zaštitnike u najmoćnijim i najcivilizovanim državama.** Šiptari su postali kolektivni sentiment sadašnjice. Istovremeno uspeali su da za svoje nacionalne ciljeve upregnu Ameriku, odnosno da se usaglase s američkom imperijalističkom strategijom. Sada su oni kopnena vojska Amerike za njene balkanske ciljeve.“ (s. 58)

19. april 1999.

„Javlja mi prijatelji da su Srbi u Nemačkoj izloženi rasnoj diskriminaciji u štampi, na radiju, televiziji. **Antisrbizam je smenio antisemitizam. Srbi su Jevreji kraja 20. veka.** Naši radnici, inženjeri, lekari, stručnjaci, izloženi su preziru i mržnji. Toliko smo zla učinili 'jadnim, malim Albancima' da smo zaslužili da nas demokratski i human svet pomlati kao zverad i poruši sve što smo u ovom veku izgradili. Britanski predsednik, Bler, izjavljuje da Britanija brani Albance od Srba, da im pruža pomoć, da je njihov saveznik i da sa Slobodanom Miloševićem nema razgovora ni sporazuma. Bombardovaće nas, dakle, dok nas sve ne pobiju. Tobože zbog Miloševića. U stvari, Englezi i danas slede Dizraelijevu politiku prema Srbima. Dogodilo se u ovoj civilizaciji da je televizija svojim lažima pokrenula pola sveta – Evropu i Ameriku protiv jednog malog naroda od desetak miliona ljudi. Zar taj narod može da učini toliko zlo Americi i Evropi da zaslužuje da bude satrven? **Zar su albanski zlikovci proglašeni žrtvama veka? Zar su se Jevreji u Americi prodali šiptarskim narkodilerima?**“ (strana 62)

24. april 1999.

„**Srbofobija je nova globalna ideologija mržnje. Mi, Srbi, novi smo semiti. U stvari, mi smo metafora zločinačkog naroda. Jevreje, Turke, Nemce, Ruse, Engleze, Francuze, Holandane, Špance, Portugalce, mrzeli su pojedini narodi, ili nekoliko naroda, oni potčinjeni eksploatisani, poraženi u ratu. Nas mrzi više od milijardu ljudi, svi koji gledaju televiziju; nas mrze oni koji nas ne poznaju, a mnogi koji ne znaju na kom je kontinentu ta Srbija. Mi smo simbol zla. Mi smo sotona sveta. Nas svet mrzi iz plemenitih pobuda; iz sažaljenja prema stradalnicima i pačenicima od našeg zločinjenja. Nas mrze oni 'obični ljudi' i oni koji nikome nisu učinili zlo. Mrze nas pravednici. Slobodoljupci. Istinoljupci. Mi smo prosto zemaljske sotone. Sličnih zabludnih mržnji bilo je oduvek, ali nikad u razmerama sadašnje srbofobije.**“ (strana 65-66)

28. april 1999.

„Kakav smo mi to narod protiv koga su svi susedi? **Ili kakvi su to narodi kada su danas protiv Srbije?** Kakva je cena i ucena da nam svi saveznici budu na strani Amerike i Albanije? Čime su im plaćeni nebo i

YUCOM

4

Komiteo pravniko za ljudska prava

Svetogorska 17, 11000 Beograd, Republika Srbija Tel/Fax: +381 11 33 44 235; +381 11 33 444 25;
e-mail yucomoffice@gmail.com www.yucom.org.rs

teritorije za učešće u ratu protiv Srbije? Hoće li oni posle naše propasti biti bogatiji i slobodniji no što su sada? **Šta smo toliko zgrešili ovom svetu da nas ovoliko i ovako surovo ubija?**" (strana 71)

3. maj 1999.

„Objavljen je rat svakoj srpskoj porodici: rat nam je ušao u kuću; ugroženi su frižideri zamrzivači, bojleri, šporeti; napadnuta su nam kupatila, kuhinje, klozeti. Više nemamo televiziju, zabavu, muziku, vesti. **Objavljen je rat svakoj srpskoj porodici, svakom Srbinu i Srkinji, svakom detetu. Više toplo mleko dete srpska deca neće piti; ni kafe više nećemo piti.** Kakva će jela jesti stanovnici u gradovima, u soliterima, bez odžaka, šporeta na drva, kako će se bolesni i stari penjati na petnaesti sprat? Kako će nam fabrike i radionice raditi? A trolejbusi i vozovi? **To je, zaista, najtotalniji rat koji je ikada vođen protiv jednog naroda u Evropi.**" (strana 80)

22. maj 1999.

„Ovaj rat je po svemu genocidan; ne samo zato što bombarderi ruše civilne ciljeve, bolnice, naselja; on je genocidan jer milione ljudi lišava vatre i vode. Bez vatre i vode ne može da se živi". (strana 119)

23. maj 1999.

„Bez struje – vatre i vode, ne može da se trpi ni bombardovanje. Nijedan ratni neprijatelj nije svog protivnika lišavao vatre i vode." (strana 122)

„Da se dobije ili izgubi rat ne treba ubijati i rušiti; treba samo 'mekim bombama' uništiti elektrosisteme i lišiti ljude vatre, vode, komunikacija. To jeste progres! Prema sečenju ruku i glava, mlaćenje sabljama i bodenja kopljima i noževima. Ali su u Bosanskom ratu mudžahedini odsecanjem glava Srbima povratili varvarstvo na srpskoj zemlji." (strana 124)

8. jun 1999.

„Mali svetski rat ima svoju ideologiju, svoj alibi, svoje 'zvanične' laži, svoje protagoniste slobode i pravde, svoje zločince i krivce; ima svoj sud – Haški, koji sudi novim zvaničnim nacistima, za novi holokaust i zločin protiv čovečnosti: zločinci su Srbi i njihov 'vođa' sa svojim saradnicima. Evolucija bezumlja i licemerja odvija se dijalektikom paradoksa. Globalni paradoks glasi: žrtve su zločinci. Srbi koje vekovima Šiptari proteruju sa srpske zemlje, danas su se i svojom krivicom našli u ulozi progonitelja naroda koji ih pod zaštitom Turske, pa Italije, a danas Amerike i Evropske unije, progonio i praktično proterao iz sopstvene državne i kulturno-verske kolevke." (strana 158)

12. juli 1999.

„Masakri i mučenja, pljačke, paljenja i ubijanja Srba od šiptarskih bandi su azijski bestijalni. Ne znam da li su u turskim vremenima bila tolika i takva klanja. Na tu 'humanitarnu katastrofu' Zapad žmuri; Haški tribunal se bavi 'masovnim grobnicama' u kojima leže Albanci pobijeni od Srba. Taj pokvareni, cinički, razbojnički Zapad je omogućio Albancima da čine genocidne zločine otvaranjem granice sa Albanijom; NATO, Amerika i Evropska unija tobože stvaraju 'multietničko Kosovo' omogućavanjem genocida nad Srbima...".

„Miloševićeva politika prema Srbima izbeglim sa Kosova prosto je zločinačka. Da ne prizna poraz i izgubljeni suverenitet, taj beskrupulozni političar sa poltronima u Vladi, primorava ljude da se vrate na Kosovo pod arnautski nož!...Taj bezdušni vlastodržac sa svojom televizijom (Milanovićem, Srbinom sa Kosova!) i Politikom sa onim pregojenim od čevapčića i suvog paprikaša, Draganom Hadži Antićem, skriva istinu o Kosovu. Oni čute o šiptarskim zločinima. Izdali su Kosovo, osramotili svojim zločinima srpski narod, izazvali zversku osvetu divljeg arnautskog plemena, a sve to prikrili lažima o svojoj uspešnoj odbrani Kosova. Kraj Miloševićevog katastrofalne vladavine je blizu! Više nemam ni trun sažaljenja za tragediju i sramotu koja čeka te opake supružnike." (strana 188-189)

23. jul 1999.

„Čitajući Solženjicina, zaključujem: tek u 'tranziciji' započinje propadanje srpskog nacionalnog bića ... samo su srpski nacionalisti proglašeni razbijačima Jugoslavije, agresorima, ideolozima rata i etničkog čišćenja. Smišljeno je: Memorandum SANU je dokaz velikosrpske ideologije i agresivnosti srpskog nacionalizma. Domaći 'mondijalisti', 'soroševci' i plaćeni apatridi, bedno plaćeni, ali plaćeni, po intencijama američke imperijalističke ideologije izvršili su 'intelektualnu' konfrontaciju sa srpskim nacionalistima koji nisu šovinisti, ali su Srbi. Dali su legitimitet zapadnjačkom antisrpsstvu."

YUCOM

5

Komitet pravnika za ljudska prava

Svetogorska 17, 11000 Beograd, Republika Srbija Tel/Fax: +381 11 33 44 235; +381 11 33 444 25;
e-mail yucomoffice@gmail.com www.yucom.org.rs

„Ljudska prava' poništiće srpski identitet; on će se rasplinjavati u internetskom mondijalizmu i američkoj supkulturi“.

„Tranzicija' će sve antisrpske potencijale podsticati svim oblicima korupcije kojima se najlakše predaje 'inteligencija'. Tek će u 'tranziciji' i dovršavanju bosanskog i kosovskog rata NATO-a protiv srpskog naroda u svim, i sada nepoznatim, vidovima da se iskažu sve negativne sile titoizma. Titoizam je kao glavni nacionalni cilj imao rušenje 'ugnjetačke' i 'velikosrpske hegemonije'; bio je ideološki alibi, rušenje identiteta srpskog naroda, njegove istorijske veličine, njegovih vrednosti i potencijala. Titoističko i zapadnjačko antisrpstvo imaće uslova za neograničenu destrukciju srpskog etosa“.

„U rušenju srpskog etosa Miloševićeva politika je bila i ostala pogubnija, uspešnija od svih dejstava naših spoljnih neprijatelja. **On je u Dejtonu predajom Sarajeva ponizio Srbe; on je izdajom Krajine uništio egzistenciju i nacionalno dostojanstvo nekoliko stotina hiljada Srba iz Hrvatske; on je kod Srba Crnogoraca podstakao crnogorski šovinizam i crnogorsko antisrpstvo“.**

„**Amerika, sila nastala genocidom, svoju hegemoniju održava genocidnom politikom: namerom da uništi Rusiju i njenog 'mogućeg' saveznika na Balkanu – Srbiju.** Njeni ideolozi dobro znaju da je snaga Rusije u teritorijama. Treba joj oteti Sibir i Zakavkazje“.

25. juli 1999.

„**Posle ovakve okupacije Kosova i Metohije i genocidnog izгона Srba, srpska prava na Kosovu i Metohiji mogu se braniti samo kao istorijska i religijska po principima Venecijanske komisije Saveta Evrope i kodeksa Ujedinjenih nacija o ljudskim pravima – dopuna iz 1976. u Vankuveru, kojim se istorijsko pravo priznaje kao deo ljudskih prava, na ime sadržaja nacionalnog identiteta. Ja ne znam tačno te formulacije, ali, verujem, na tim osnovama treba se boriti za srpsko Kosovo i Metohiju, za njihov istorijsko–religijski prostor na kome bi se zasnovali srpski Vatikan, Hilandar, San Marino, Lihtenštajn ili neka njima slična suverena teritorija. Nisam precizno formulisao ove ideje. Ako bih ih javno izrazio, morao bih da sačinim tekst dopune Deklaracije o ljudskim pravima iz 1976. i odluke Venecijanske komisije.“** (strana 198)

28. oktobar 1999.

„Na Kosovu i Metohiji Albanci uporno ubijaju Srbe, svakodnevno. Mi smo se izgleda svikli na te vesti. Hašimi Tačiju Zmiji svesrdno pomaže francuski 'borac za ljudska prava' Kušner, protektor Kosova, i do juče Britanac general Džekson. A od pre neki dan nemački general je komandant KFOR-a. I na to smo se svikli. Nas Srbe više nijedno zlo ne može da uplaši, ni da začudi. Otupeli smo i za patnju.“(strana 218).

b) O Srbima

1. jun 1999.

„**Srbi su narod koje je lako usrećiti i teško unesrećiti. Ta istina kaže bitno o istorijskoj i životnoj sudbini srpskog naroda.** Ovih dana po Beogradu i Srbiji s ushićenjem se priča o nekom Nemcu koji je na antiratnom mitingu negde u Nemačkoj rekao: 'Ja se stidim što sam Nemač. Dok se bombarduje Srbija, ja sam Srbin'. Srbinu je dovoljan samo osmeh stranca, makar bio lažan i ironičan, pa da prestane da mrzi strance; a razume ga i prašta ako mu je srušio kuću, a nije štalu. 'Hvala mu. Mogli su i štalu da mi sruše.' **Tako reaguje ropska i mučenička duša srpska.** Otuda je lako vladati Srbima; njima može da vlada svako ko mnogo želi vlast i ko im na vlasti ne čini sva zla koja može čovek na vlasti da čini potčinjenima. Srbi imaju samo negativno iskustvo sa vlastima. Zato oni od ljudi na vlasti malo traže. A vole opasne političare i čvrstu vlast, jer znaju da se takvim političarim i takvom vlašću može da postigne i ono što se ni sa jednom moći ne može da postigne. Oni ljudski znaju da vlast sve može i da na sve ima pravo, pa je zato mnogo trpe, malo zahtevaju od nje i mnogo je žele. **To je antropološka osnova odnosa Srba prema vlasti oduvek i danas prema Miloševićevoj.**“ (strana 141)

4. jun 1999.

„Obespokojava nas činjenica: nema čoveka u Srbiji koji ima moralni i umni autoritet da preuzme ulogu nacionalnog spasioca, tj. 'kvislinga' američkog tačno kazano - ulogu izdajnika po epskom moralu. **Srbi danas nemaju generala Nedića; oni imaju Vesnu Pešić.**“ (strana 148)

25. jul 1999.

„Započinjem beleške o karakteru srpskog naroda na marginama Solženjicinovog prikaza karaktera ruskog naroda. Od mene je više puta zatraženo da napišem svoje mišljenje o srpskom narodu. Nisam mogao, nisam

YUCOM

6

Komiteo pravniko za ljudska prava

Svetogorska 17, 11000 Beograd, Republika Srbija Tel/Fax: +381 11 33 44 235; +381 11 33 444 25;
e-mail yucomoffice@gmail.com www.yucom.org.rs

se usudio da napišem nijednu stranicu o osobinama srpskog naroda². Nisam verovao da znam ta opšta svojstva srpskog etnosa.“

„...Titova Jugoslavija, nastala posle ustaškog i albanskog genocida, mnogo je učinila na fragmentaciji srpskog etnosa. Progoni Srba iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine, odnos Srbijanaca prema Srbima 'Prečanima', Krajišnicima, Slavoncima, Ličanima, Banijcima, Kordunašima, dakle Srbima sa Kosova, pokazuje da je srpski narod u svom biću rasut, rastresen, **primoran da se srpstvom brani od neprijatelja. Srpsku naciju danas stvaraju i stvorili su njeni državno–teritorijalni neprijatelji – genocidnim odnosom. Tek sada Srbi prestaju da budu dijasporičan narod i bivaju primorani na koncentraciju i teritorijalizaciju, koja će im odrediti nova opšta svojstva. Srbi će tek u 21. veku da se konstituišu kao relativno homogena nacija, ako je ne razori amerikanizacija sa njenom supkulturom.**“

„I nas je pravoslavlje odvojilo od Hrvata i drugih katolika, a najviše od islama – Turaka i poturčenjaka. I nama je vera jezgro duhovnog identiteta kad god smo izloženi potčinjavanju i asimilaciji. **Pravoslavlje je poslednja odbrana srpstva.** Naša vera možda je manje religijska, a više osećaj i pravo slobode. Sloboda kao vrednost i potreba odvojila nas je od Bugara i Rumuna.“ (strana 199)

31. avgust 1999.

„Moram da zapišem. Niži vid primitivnosti i neumerenost jeste nepametnost – konstantna karaktera dobrog dela Srba i Srpkinja. Ona je izraz primitivnosti inteligencije i neprosvećenosti. Neosnovana samouverenost ima matricu u izraženoj socijalnoj i individualnoj inferiornosti. Ona se izražava stavom: 'Ja mogu i smem što niko ne može i ne sme.'“ (strana 212)

„Zabava će im biti nasilje, sivi biznis i seks. Dokle će ovakvo društvo trajati? **Dok postoji ovakva kakva postoji Amerika i njena ideologija i civilizacija.** Dvadeset prvi vek će biti apokaliptičan vek; vek užasa nepozantih dosadašnjoj istoriji. I pobeda Ihtionove monoteističke religije. **A to će biti islamska**“ (strana 213)

4. decembar 1999.

„Mondijalisti i apatridi od rata sa Hrvatima i Muslimanima govore o 'Drugoj Srbiji'“. (strana 224)

„U ovom za srpski narod najporaznijem vremenu, započetiom raspadom Jugoslavije koji nas je uveo u ratove koje smo izgubili i **genocide koje smo istrpeli, ali ih i činili, u vremenu neočekivanih, nepredvidljivih zbivanja, u najneizvesnijem vremenu, bez saveznika, bez podrške sveta, nije bilo teško 'biti u pravu', biti na pobjedničkoj strani.** Od 1991. godine nije bila potrebna velika pamet da se bude 'u pravu'. **Trebalo je samo opredeliti se za politiku velike sile, biti pristalica Amerike, Evropske unije, Nemačke. Trebalo je samo odreći se prava koja su nam svima priznata; trebalo je žrtvovati dva miliona i pet stotina hiljada Srba i prepustiti ih ropstvu, progonu i uništenju koje sprovede ustaška Hrvatska i mudžahedinska Bosna.** Trebalo je ne biti na strani ugroženih sunarodnika u Hrvatskoj i Bosni koji se bore za osnovna ljudska prava; **trebalo je, dakle, biti na strani šovinista, zločinaca, na strani nepravde i neslobode; trebalo je odreći se oslobodilačkih ratova i žrtava za ujedinjenje srpskog naroda.** Biti politički 'pametn', biti 'u pravu' u ovom istorijskom sunovratu, biti među pobjednicima, biti na strani 'Druge Srbije' koja se nudi okupatorima i kolonizatorima, bilo je najlakše, jer je srpskom narodu bilo najteže.“ (strana 225)

„Mi smo okupirani u Bosni i na Kosovu, i prognani iz Hrvatske. **Mi smo u logoru 'međunarodne zajednice'.** Mi smo u sudnici sveta. Osuđeni smo da smo izvršili agresiju na Hrvatsku i Bosnu; da smo izvršili etnička čišćenja; da smo narod ratnih zločinaca. Za ise krivice su bili okrivljeni ni osuđeni Nemci; oni su te krivice počinili i te kazme zaslužili.“

„Svejedno, 'međunarodna zajednica' je oz svojih strateških ciljeva imala interesa da Srbiju prglasi agresorom. Ali u tom srpskom odbrambenom ratu, Srbi su počinili neoprostive greške i zločine: rušenje Vukovara, napad na Dubrovnik, bambardovanje Sarajeva. Na progone Hrvata i Muslimana odgovorili su progonima Muslimana, manje Hrvata iz Bosne.“ (strana 226)

² Videti unos od 1. juna na strani 141 knjige

„Jaspers piše: 'Bez izuzetka svi mi Nemci imamo obavezu da jasno sagledamo svoje krivice i da izvučemo zaključke. Naše ljudsko dostojanstvo nas na to obavezuje.'

Ja naglašavam: to je i srpska obaveza. Nemci su više krivi pred drugima. Srbi su više krivi pred sobom.”

„Suština srpskog pitanja nije krivica, nego zabluda koja je bila i matrica zla koja smo činili...naše krivice su proizišle iz naših zabluda...Težina našeg duhovnog stanja je u tome što ni religija ni filozofija nama ne mogu da nam stvore veru u sebe i označe put spasenja. Našem rasvetljenju neophodan je istorizam.” (strana 228)

„Ipak malo je krivica imenovao Jaspers. Zašto nije imenovao zabludnu krivicu, koju nose ideologija i religija? Krivica zabluda, takođe mora da ime instancu. Razum, znanje. Motiv.” (strana 229)

„Jaspers tvrdi: 'Narod ne može herojski da izgine, ne može biti zločinac, ne može moralno i nemoralno postupati, to mogu samo pojedinci pripadnici tog naroda.'

Ali ta tvrdnja nije apsolutna istina. Ne ponašaju se svi pojedinci po tom opštem modelu; ali narod i svaki drugi ljudski kolektiv sa nekim delikatnim svojstvom religijskog ili tradicionalnog kraktera daju i pojedincu obrazac ponašanja. Te su distinkcije neophodne, ali se teško uspostavljaju...”

„Jaspers tvrdi: 'Niko ne mora priznati svetskog sudiju u pitanjima moralne i metafizičke krivice..Na zemlji nema instance koja je zastupnik Boga, bilo kao crkvena služba ili kao služba spoljnih poslova, ponajmanje kao svestko javno mnjenje, koje se uobličava u štampi.'

A šta tek da se kaže za ulogu televizije Si-En-En u optužbama srskog naroda i o svetskom javnom njenju u kojem je oblikovana krivica srpskog naroda za etničko čišćenje i agresiju?

Braneći Nemačku od krivica nacionalsocijalista Jaspers nije u svemu ubedljiv. Njegova načela ne pokrivaju istorijsku odgovornost Nemaca i Nemačke za rasizam, antislovenstvo, antisemitizam, kolektivne zločine i agresiju.

Jaspers veruje: 'Gde se podižu optužbe optuženom, mora biti omogućeno saslušanje. Gde se poziva na pravo, uvažava se odbrana'.

Srbiju je kao agresora optužio neki engleski profesor istorije, nekompetentan, tendeciozan, plaćen stručnjak. A nije pozvan srpski profesor da se suprotstavi ocenama istorijske odgovornosti srpskog naroda koju je izrekao engleski profesor. Sada se sudi na osnovu procene tužioca. Sada je Srbija 'pravno' agresor, vršilac etničkog čišćenja, a Memorandum SANU – osnovni ideološki dokument, inspirator agresije i etničkog čišćenja.

Životno pitanje Srbije i srpskog naroda jeste: utvrditi političku krivicu za raspad Jugoslavije i rat sa Hrvatima i Muslimanima. **Naši neprijatelji Hrvati i Muslimani su uz pomoć Evropske unije i Amerike uspeli da Srbe proglase krivcima za propast Jugoslavije i rat.** Činjeničko umanjenje te istorijske odgovornosti uslov je nastajanje nove nacionalne samosvesti. I ja, i svi srpski patrioti, moraju postaviti ovo Jaspersovo pitanje iz 1946. godine.

Jaspers se pita: 'Da li je politički pametno, svrsishodno, bezopasno i pravdano čitavu naciju pretvoriti u izopštenika, srozati ispod ranga drugih naroda i, kao što je on sam digao ruke od svoje časti, dalje ga obeščašćivati...'

Upravo to se dogodilo srpskom narodu. Ali, mi Srbi treba sa najvišom ozbiljnošću, odgovornošću i argumentacijom da pred svetsku javnost postavimo ovo pitanje i da na njega argumentima savesno odgovaramo. Mi treba istinito da odgovorimo na optužbe i objavimo svoju istinu. Takva odbrana je neophodna i nama samima, jer postoji veliki broj Srba koji veruju da smo mi, odnosno Milošević, krivi za razbijanje Jugoslavije jer nismo hteli da prihvatimo konfederaciju; da smo bili agresori u Hrvatskoj i Bosni, a sve na osnovu ideologije Memoranduma SANU. Srbija se 1991–1992. godine našla u položaju u kome se našla Nemačka 1946. godine: krivac za rat... Snosi kolektivnu krivicu i sudi joj se u Hagu. **Osudila nas je 'međunarodna zajednica' i kaznila moralno, politički, krivično, ekonomski; stavljeni smo u logor odakle se izvode krivci za Hag. Nemci su imali Jaspersa; mi nemamo Jaspersa. Možda bi SANU mogla da ponese odgovornost za izradu novog memoranduma: *Postoji li srpska krivica i u čemu?*'** (strana 230-231)

„Srbe optužuju za nastanak Miloševićevog režima. Srbi nisu na parlamentarnim izborima izabrali Miloševića i doveli ga na vlast. On je organski ishod retardiranog titoizma.

Mi smo vodili odbrambeni rat i branili svoj narod u Hrvatskoj i Bosni. I u takvom ratu učinili su se i zločini koje moramo osuditi. A Jaspersova Nemačka je vodila osvajački i genocidni rat, pa su i njene krivice drugačije i ne mogu se porediti sa srpskim krivicama. (strana 232)

YUCOM

Komitet pravnika za ljudska prava

Svetogorska 17, 11000 Beograd, Republika Srbija Tel/Fax: +381 11 33 44 235; +381 11 33 444 25;
e-mail yucomoffice@gmail.com www.yucom.org.rs

„Dakle, i neučestvovanjem u politici, ako je ta država činila zločin, snosi se politička krivica. **Svi smo mi, Srbi, odgovorni politički za državnu i nacionalnu politiku Tita, Rankovića, Stambolića, Miloševića; oni koji su ih izglasali i podržavali više od nas u opoziciji. Samo nas opoziciono delovanje oslobađa krivice; pošto nismo uspeli, ostajemo metafizički odgovorni.**

Srpske krivice za počinjenje ratne zločine u borbama za odbranu Jugoslavije i od ustaša ugroženog naroda u Hrvatskoj imaju suštinsko opravdanje: vodio se odbrameni rat, branio se srpski narod od ustaško–muslimanskog genocida. Na strani Srba - stajalo je biološko, a to znači ljudsko pravo. Ali taj motiv ne daje pravo na zločine. Posebna je srpska odgovornost izražena u jugoslovenskim zabludama. Te zablude nas čine odgovornim.“ (strana 233)

Pitanja srpske krivice su mnogo, mnogo složena i sa dubokim korenima u prošlosti. Zahtevaju koliko svesnu, toliko znalacku i usptilnu analizu uzroka i posledica. Naše krivice se ni po čemu ne mogu porediti sa nemačkim, na čemu uporno insitiraju evropski srbofobi. **Mi nismo vodili osvajačke ratove; mi smo pokušali da zaštitimo Srbe u Hrvatskoj i Bosni od pretećeg i dejstvujućeg genocidnog ustaštva i islamskog fundamentalizma.**“ (strana 235)

„Zasnivanje novog života na izvoru našeg bića može se postići jedino neumornim samorasvetljavanjem“, rekao je Karl Jaspers Nemcima 1946. godine. **Ali njegovi sunarodnici osvetili su se Srbima za svoja postnacistička poniženja i širili srbofobiju, a ponašaju se vrlo tolerantno prema zločinima Hrvata i Muslimana. Velikogermanski resentiman.**“

„Teškoće, skoro neprolazne, srpske potrage za sopstvenim krivicama nalaze se u istorijskom i moralnom biću naših neprijatelja: Hrvata, Muslimana, Mađari, Albanaca naročito, koji su prožeti rezidualnom mržnjom i ne pokazuju znake samokritike. Njima nacionalne ideologije i nacionalni interesi nalažu da ne govore istinu o svojim zločinima i krivicama. U tome ih politički izdašno pomaže svet. Naša priznanja bi upotreбили i upotrebljavaju protiv nas. **Oni su formirali tribalistička društva mržnje.** Mi smo opkoljeni narodima sa vođama – zločincima i mnogobrojnim zločincima – građanima. Oni nas čak promoravaju da čutimo o svojim krivicama...” (strana 236)

„A Jaspers mudro kaže: ‘Ljudske osobine su svagda slične. Svuda postoji ona nasilnička zločinačka manjina, okretna i spremna da se dočepa vlasti i da je brutalno iskoristi.’
Da! Svuda oko nas takva manjina vlada.“ (strana 237)

c) O srpskim zločinima nad Albancima

13. maj 1999.

„Svetozar Stijović, lingvist, rodom iz Peći, inače veliki rodoljub, ispričao mi je kazivanje svog rođaka iz Peći koji je juče došao iz Metohije. Naša vojska i policija proterala je sve Šiptare iz Peći i Dečana; šiptarski deo grada preko Bistrice je spaljen i razrušen...Taj Pećanac tvrdi da je sa Kosova, zaista, od vojske, policije i dobrovoljaca proterana i izbegla većina Šiptara. Najviše ih je ostalo u Prištini. Ne razumem ovakvo proterivanje Šiptara; smatram tu odluku ludačkom, fatalnom, antisrpskom. Ako je to zaista naredba Vrhovne komande i vrhovnog komandanta, onda njima treba u Beogradu suditi za ratne zločine i genocid nad albanskim narodom. Zar ćemo etničkim čišćenjem Kosova i Metohije okončati našu borbu za odbranu ‘svete srpske zemlje’? **Ta je sramota nacionalna, taj kolektivni zločin srpske vojske poništava etos srpskog naroda i svrstava ga u varvarske narode kakvi su nemački, američki, hrvatski, muslimanski, azijski ...** kako ćemo sa tom kolektivnom krivicom nastaviti istorijsku egzistenciju? Šta će posle ovog rata biti književnost, kultura, duh i moral srpskog naroda? (strana 98)

14. maj 1999.

„Ubijanje albanskog življa u selu Korišu kod Prizrena, stotinak ih je ubijeno, potvrđeno je; zaista se zbiva biblijsko stradanje i albanskog naroda. Ti nesrećni Albanci preskupo plaćaju osvajanje Kosova i Metohije i stvaranje jedinstvene nacionalne države.“ (strana 100)

13. jun 1999.

„I ja treba da sačinim svoj moralni bilans, da zapišem celu istinu o Kosovu. Juče sam slušao priče iz Kruševca koje pričaju mobilisani vojnici i dezerteri o zločinima srpskih vojnika; o njihovom ‘čišćenju’ šiptarskih sela, ubijanju pljački; o nedisciplini mobilisanih u jedinicama, o lošoj komandi rezervnih oficira, o velikoj

YUCOM

9

Komitet pravnika za ljudska prava

Svetogorska 17, 11000 Beograd, Republika Srbija Tel/Fax: +381 11 33 44 235; +381 11 33 444 25;
e-mail yucomoffice@gmail.com www.yucom.org.rs

demoralizaciji 'potomaka slavних kosovskih junaka'... Priča o demonstraciji dezertera koju je izazvala pobuna žena – majki pod parolom 'Vratite nam decu' trajala je tri dana. Tada su porazbijani prozori na kruševačkoj opštini, zgradi sindikata, gimnaziji, a kamenjem je napadnut i predsednik opštine. Priča zašto mobilisani nisu hteli da se bore – sada deluje ubedljivo. **Međutim, priča o zločinima srpskih vojnika, mržnji i osveti Srba, toliko je užasna da se mora proveriti. Ja moram saznati kosovsku istinu o Srbima. Ako se potvrdi da su Srbi činili zločine za koje ih optužuju i o kojima se i u Kruševcu priča, javno ću osuditi srpske zločince. Nikakav patriotizam me neće primorati na ćutanje...**

Šiptari su opkolili Prizren. Zašto? Tamo više nema Srba. ... **Kada su Srbi ubijali, Albance su štitili Klinton, Bler, Širak, Kol, Kinkel... Srbe nikad niko nije štitio. ... Amerika i Evropska unija su postale saveznice i zaštitnice jednog šovinističkog, agresivnog, varvarskog plemena;** one su povele Mali svetski rat protiv Srbije da spase Kosovo od 'srpskog etničkog čišćenja', a ishod njihove pobede i razaranja Srbije je ostvarenje 'etnički čistog Kosova', ali očišćenog od Srba." (strana 166-168)

15. jun 1999.

„Ako se dokažu masovni zločini nad civilnim stanovništvom koje su izvršile vojska i policija, tada mora da radi savesno sudsko–kriminalističko istraživanje. Ne smemo opraštati srpske zločine. **Moramo ih najvišom osudom kazniti za kolektivne odmazde nad civilnim stanovništvom. Ne smemo sakriti svoja zla. Etos srpskog naroda nalaže da se odbrani i održi za budućnost srpskog naroda. Oni koji su ga narušili, naružili, oblili krvlju i patnjom nevinih albanskih žrtava – moraju prvo da budu osuđeni od srpskog moralnog i slobodnog suda. Naša javnost mora da ima dovoljno snage da sagleda i primi svoja zlodela, iako zločini Albanaca nad Srbima traju više decenija.**“ (strana 171-172)

16. jun 1999.

„**Nemački vojnici ipak odguruju razjarenu uličnu rulju koja sad etnički čisti grad od Srba, kako su ga pre mesec dana, verovatno, Srbi etnički očistili od Šiptara.** Moram proveriti da li su Srbi meštani palili i pljačkali šiptarske kuće. Sada će im se OVK svetiti". (strana 173)

22. jun 1999.

„Saznajem sve više činjenica o progonu Albanaca, pljački i paljenju njihovih kuća. **A srpska vojska i policija ne mogu da se odbrane od odgovornosti za mnoge zločine nad Albancima koje nisu počinili samo domaći Srbi, Cigani, Egipćani – kosovski i metohijski dobrovoljci, koji su činili isto što su činili četnički dobrovoljci u Bosanskom ratu. Moram o tome javno da progovorim.**“ (strana 177)

27. jun 1999.

„**Ako su Srbi činili Albancima to što Albanci čine Srbima, onda ja više nisam Srbin**“." (strana 182)

12. jul 1999.

„Bitno u njegovom kazivanju (Patrijarha Pavla – P.A): izgon Albanaca vršila je OVK naredbom, u cilju izazivanja 'humanitarne katastrofe' i medijske propagande, a za njima izgon je vršila i srpska policija uglavnom, delimično uz podršku vojske i dobrovoljaca, ubijajući i civile, pljačkajući sve što može da se opljačka, paleći albanske kuće – valjda s uverenjem da izgon Albanaca može da se završi kako se završio izgon Srba iz Hrvatske. Palili su i rušili džamije u mestima otpora. Bio je kolektivni srpski zločin nad albanskim narodom – osveta za njihove zločine. Međutim, sve dok nije počelo NATO bombardovanje, taj izgon Albanaca nije imao masovni i opšti karakter. Ali, kada je počelo bombardovanje, Albanci su bežali i od natovskih bombi. U savkom slučaju, američki scenario se ostvarivao: uz učešće Srba stvorena je 'humanitarna katastrofa' Albanaca kao povod i motiv za bombardovanje Srbije i okupaciju Kosova. Srbi su moćima televizije ponovo dokazani zločinci, agresori, vršioci etničkog čišćenja.

Posle 'Kumanovskog sporazuma' ... iz Albanije su navalile bande ubica, palikuća i pljačkaša, koji su divljačkom bestijalnošću arnautsku osvetu izvršile i nastavljaju da je vrše. Pale i ruše crkve svuda gde su srpski bezumnici oštetili ili srušili njihove džamije. Osvete su višestruke. Izvesno obezbeđenje KFOR daje Srbima, ali je nedovoljno pred silinom albanskog razbojništva u kome i deca učestvuju. Ti Srbi koji se vraćaju bivaju ubijeni i klani. Albanci ubijaju i bolesnike u postelji. Mrtve Srbe i Srkinje nema ko da sahrani. Trule leševi u izgorelim kućama i po jarkovima. Ako su Srbi pošteđeli neke Albance u Peći, kao mirne i čestite ljude, za Albance ne postoje mirni i čestiti Srbi. Za njih su krvni neprijatelji svi Srbi i treba strti sve srpsko." (strana 186)

YUCOM

Komitet pravnika za ljudska prava

Svetogorska 17, 11000 Beograd, Republika Srbija Tel/Fax: +381 11 33 44 235; +381 11 33 444 25;
e-mail yucomoffice@gmail.com www.yucom.org.rs

30. juli 1999.

„Iz Mušutišta, proletos, srpski policajci su proterali sve Albance, minirali džamiju, opljačkali pa popalili albanske kuće. Komandant 'pobedničke policije' bio je uveren da su Albanci proterani zasvagda... Tako mi govori patrijarh, a ja ne mogu da verujem da su Srbi sposobni za toliko zlo. Ali postoje Srbi koji veruju da su uvek u pravu.“ (strana 205)

d) Nepatriotska omladina, dezerteri, antiratne demonstracije, srpski izdajnici i „apatridi”³

16. maj 1999.

„Prezirem ovu nepatriotsku, asocialnu i amoralnu beogradsku omladinu, predviđam joj bednu i napornu sutrašnjicu. To nije moj narod; ja nisam njihov pisac. ... **Ako posle ovog rata ne rade vojni sudovi za vojne begunce, srpska nacija ostaće bez svog etosa.** Ako se taj kriminalno–pljačkaški i moralni otpad nacije ne žigoše i ne kazni, mi ćemo trajno ostati bolesno društvo.“ (strana 105)

18. maj 1999.

„...u Kruševcu izbile antiratne demonstracije. Srpske majke ne daju 'decu' za slobodu, otadžbinu i Kosovo. Zar je baš u Kruševcu morala da izbije kapitulantska pobuna? U Kruševcu, odakle je pre šest vekova knez Lazar Hrebeljanović poveo vojsku u boj na Kosovo. Šta se to dogodilo sa srpstvom da baš Kruševljanke danas dižu pobunu što se Kosovo brani? Paradoks istorije, njena negativna dijalektika, pad i umiranje srpstva? **Čuo sam danas da su strane obaveštajne službe razvile snažnu delatnost za podrivanje morala pozadine, da su one neubedljive 'žene u crnom' krenule u mirotvoračku agitaciju, da su strani novinari i domaći 'mirotvorci' i 'opozicionari' Miloševiću razvili defetističku propagandu...**“ (strana 109)

19. maj 1999.

„Demonstracije u Kruševcu su antiratne i rušilačke. ...**Miru Marković smenjuje Danica Drašković; 'komunjaru' smenjuje 'četnikuša'. Ako se vojska ne uspostavi kao politički stožer, ako Perišić i generali Pavković i Lazarević ne organizuju oficire i vojsku da izvrši puč i spreči gomile očajnika da ruše nesrušeno, ako vojska ne ovlada neredom kosovskog poraza, agonija Srbije pretvoriće se u istorijsku katastrofu.**“ (strana 113)

„...**Taj bataljon su pobunila dva niža oficira – pristalice SPO-a Vuka Draškovića. Njih je verovatno zavrbovala neka tajna služba.** Egzistencijalni očaj, besperspektivnost otpora, lako, na reč, pretvara se u dezerterstvo. Za tim dezerterskim bataljonom krenula je prošle noći još jedna jedinica, opet Kruševljana. Zar zavičaj rasinskih partizana, možda najboljih srpskih partizana, da rodi toliko malodušnih očajnika? Zar će četnik Vuk Drašković da prevede u četništvo partizansku decu? Opet tu radi ona fatalna negativna dijalektika.“ (strana 113)

24. maj 1999.

„Političari, intelektualci, generali, pisci, srpske 'demokrate' **Bogdan Bogdanović, Srđa Popović, Vidosav Stevanović, Mirko Kovač, Bora Ćosić, Vojin Dimitrijević i gomila beogradskih dama koje ne znaju za stid, a čija imena zbog lične nelagode ne navodim,** svi govore moralistički, bore se za ljudska prava, ratuju da spreče 'humanitarnu katastrofu', da zaštite Albance od 'etničkog čišćenja' i progona, to čine pod pokroviteljstvom Amerike i Evropske unije, kako su štitili mudžahedine u Bosni i ustaše u Hrvatskoj. Iza te moralističke i demokratske retorike stoji goli finansijski, ekonomski, strateški interesi i ciljevi; stoji kapital i profit.“ (strana 125)

27. maj 1999.

„To znači da Miloševiću oduzimaju pravo da pregovara i zaključi dogovor o Kosovu? Znači li to da će oni da nas oni ubijaju i ruše dok ne istroše municiju ili dok m i se ne ogadi da nas ubijaju? Ili žele da mi očajnici, bez vatre, vode i svetla, dignemo revoluciju i zbacimo Miloševića i njegovu vladu i dovedemo na vlast

³ Apatridi su lica bez državljanstva, a Dobrica Ćosić, očigledno u neznanju, koristi reč apatrid u pežorativnom značenju misleći na nepatriote.

YUCOM

Komitet pravnika za ljudska prava

Svetogorska 17, 11000 Beograd, Republika Srbija Tel/Fax: +381 11 33 44 235; +381 11 33 444 25;
e-mail yucomoffice@gmail.com www.yucom.org.rs

Đukanovića, Vuka Draškovića, Vojina Dimitrijevića, Natašu Kandić, Vesnu Pešić i mondijalističku bulumentu?“ (strana 129-130)

28. maj 1999.

„Podizanje optužnice u Hagu protiv Miloševića, Milutinovića, Šainovića, Ojdanića i Stojiljkovića, patriote su primile sa ogorčenjem; ostrašćena opozicija i **apatridi** i plaćenici iz Građanskog saveza i mondijačističkog kruga sa likovanjem i osvetničkom mržnjom: dolijao je Čaušesku!“ (strana 131)

24. jul 1999.

„To je kod nas moderno. Uništavati patriotizam gotovo ravnopravno sa 'fašizmom'. A, evo, u Sjedinjenim Državama se visoko kotira...“

A kod nas je patriotizam izjedanačen sa nacionalizmom, a nacionalizam sa nazadnjaštvom, misle mondijalisti i titovci.“ (strana 196)

e) O Albancima

21. maj 1999.

„Srbija je postala poprište prošlosti i budućnosti, **mi trpimo juriš arhajskog varvarstva Albanaca i tehnološkog varvarstva Amerikanaca i Evropljana**. Na nas istovremeno jurišaju i prošlost Balkana i budućnost sveta. **Taj savez arhajskog varvarstva Albanaca i tehnološko-elektronskog varvarstva Amerikanaca je prvi takav savez na evropskom tlu, u ovim razmerama, možda, prvi i na našoj planeti**. A taj se savez legitimisao borbom za 'ljudska prava' i 'zaštitu manjina'. 'Zaštita manjina', 'sprečavanje humanitarne katastrofe' postala je u našem veku najveća obmana i gnusna podvala velikih 'zaštitnika', u stvari porobljivača“. (strana 118)

5. jun 1999.

„Mi Srbi, za Australijance, kao i za čitav zapadni svet, samo smo ubice i zločinci. **A Albanci, to balkansko pleme koje u svom postojanju nije ništa vredno stvorilo za svetsku kulturu i civilizaciju, koje se proslavilo veštinom švercovanja droge, danas je najslavnija žrtva na Planeti**.“ (strana 150)

30. avgust 1999.

„Zbio se u lancu istorijskih apsurdna kojima se okončava 21. vek⁴ još jedan američko-balkanski apsurd: **najdemokratskija država na svetu uzima za glavnog saveznika u ovladavanju Balkanom i razbijanju Srbije – najprimitivniji, plemenski etnos, divlji i krvoločni arnautluk u kome dvadeset šest hiljada ljudi čeka da bude ubijeno u krvnoj osveti. Taj socijalni, politički i moralni talog tribalnog, varvarskog Balkana, uzima za saveznike Ameriku i Evropsku uniju u borbi protiv najdemokratskijeg, najcivilizovanijeg, najprosvetljenijeg balkanskog naroda – srpkog naroda**. Kakva demokratska misija hegemonu svetskog progressa, kakva pobeda američke ideologije! Taj savez s Albanijom i varvarskim, razbojničkim bandama Hašima Tačija u borbi protiv Srbije, i Rusije, a potom i Evrope, odnosno Nemačke, predstavlja moralnu bedu, pravi slom američke demokratske civilizacije, ali i trijumf američkog imperijalizma - osvajanje Kosova i ovladavanje Balkanom kao polaznom pozicijom za osvajanje Kavkaza, Rusije, 'krvavog' petroleja. Balkan ponovo kao u srednjem veku sa turskim prodorom u Evropu, sada s Amerikancima, modernim Osmanlijama, postaje Balkan 'odskočna daska' za osvajanje Evrope, odnosno dovođenja Evrope u totalnu zavisnost od Amerike – novog gospodara sveta“. (strana 211)

f) I Mađari protiv Srba

2, 4. i 5. jul 1999. u Budimpešti

„...lepi i veliki grad čiju su polovinu – Budim započeli da grade Srbi – svojom prvom i potonjim seobama... Sentandreja je srpsko stanište sa devet ili jedanaest crkava i nekoliko starih Srba koji govore nakaradnim srpskim jezikom, danas glavno turističko mesto Mađarske, posebno Budimpešte. Od srpske propasti, danas

⁴ D. Čosić misli da se 21. stoleće završava 1999. godinom.

YUCOM

Komitet pravnika za ljudska prava

Svetogorska 17, 11000 Beograd, Republika Srbija Tel/Fax: +381 11 33 44 235; +381 11 33 444 25;
e-mail yucomoffice@gmail.com www.yucom.org.rs

Mađari zarađuju stotine miliona maraka od turista koji posećuju Sentandreju ... da ne shvate zašto su došli u taj gradić na obali Dunava, nakićen kič suvenirima – mađarskog folkloru". (strana 183-184)

28. oktobra 1999.

„Primarna briga je Vojvodina. Kako odbraniti Vojvodinu od mađarskih pretenzija i provincijskog, birokratskog autonomaštva?“ (strana 218)

III Antisemitizam

19. april 1999.

„Javlja mi prijatelji da su Srbi u Nemačkoj izloženi rasnoj diskriminaciji u štampi, na radiju, televiziji. **Antisrbizam je smenio antisemitizam. Srbi su Jevreji kraja 20. veka.** Naši radnici, inženjeri, lekari, stručnjaci, izloženi su preziru i mržnji. Toliko smo zla učinili 'jadnim, malim Albancima' da smo zaslužili da nas demokratski i human svet pomlati kao zverad i poruši sve što smo u ovom veku izgradili. Britanski predsednik, Bler, izjavljuje da Britanija brani Albance od Srba, da im pruža pomoć, da je njihov saveznik i da sa Slobodanom Miloševićem nema razgovora ni sporazuma. Bombardovaće nas, dakle, dok nas sve ne pobiju. Tobože zbog Miloševića. U stvari, englezi i danas slede Dizraelijevu politiku prema Srbima.

Dogodilo se u ovoj civilizaciji da je televizija svojim lažima pokrenula pola sveta – Evropu i Ameriku protiv jednog malog naroda od desetak miliona ljudi. Zar taj narod može da učini toliko zlo Americi i Evropi da zaslužuje da bude satrven? Zar su albanski zlikovci proglašeni žrtvama veka? **Zar su se Jevreji u Americi prodali šiptarskim narkodilerima?“** (strana 62)

24. april 1999.

„**Srbofobija je nova globalna ideologija mržnje. Mi, Srbi, novi smo semiti. U stvari i smo metafora zločinačkog naroda. Jevreje, Turke, Nemce, Ruse, Engleze, Francuze, Holandane, Špance, Portugalce, mrzeli su pojedini narodi, ili nekoliko naroda, oni potčinjeni eksploatisani, poraženi u ratu.**“ (strana 65-66)

29. maj 1999.

Srbofobija u jevrejskoj intelektualnoj sferi pojava je koja ima internacionalni karakter. Nastala istovremeno sa evropskom srbofobijom u procesu razbijanja Jugoslavije kada srpsko nacionalno pitanje od svetskih sila nije priznato kao demokratsko pitanje. Pokušaj njegovog rešavanja odbranom Jugoslavije od međunarodnih činilaca proglašeno je 'zločinačkim udruživanjem s ciljem stvaranja Velike Srbije' i predato u kompetenciju Haškog suda. Nije teško uočiti da se srbofobija sjedinjuje s rusofobijom. **Neki, i ne malobrojni, jevrejski intelektualci su srpski nacionalizam, čak i kad je on izrazito demokratskog i humanističkog sadržaja, poistovećivali sa nemačkim nacizmom. Učinio je to kupljen i lenj duh,** onaj duh koji se instrumentalno ideologizuje u funkciju 'organizovanog laganja'. **Sa trona epohalne, nacističke, rasističke žrtve, izvestan deo intelektualnog jevrejstva osvojio je pravo na moralno-ideološku arbitražu u sadašnjem svetu,** posebno u građanskim i nacionalnim ratovima na jugoslovenskom tlu. **Neki Jevreji, nastupajući kao ideolozi antiholokausta i antinacizma, postali su plaćeni, 'lobirani' srbofobi, kakvi su na primer Eli Vizel, Morton Abramovic, Kušner, Anri Levi i drugi. Ili (verovatno: ima – p. a.) danas Jevreja koji za stravična stradanje i spaljivanja u kermatorijumima svoje rodbine i svojih sunarodnika naplaćuju postholokaustičku rentu izazivajući uzvratni antisemitizam. Ja prezirem antisemitizam, naročito religiozan; zato mi teško pada srbofobija profesionalizovanih Jevreja...**

„Nisam srećan što sam noćas ispisao ove rečenice posle današnje priče Voje Koraća o držanju i 'humanizmu' Elija Vizela i američkih Jevreja u ovom ratu protiv Srbije. Ipak je čudno: **srpski narod je u poslednjim vekovima, osobito u njihovoj egzistencijalnoj ugroženosti doba nacizma, bio narod kojim je u porobljenoj Evropi verovatno najviše dobra učinio Jevrejima, a neki su mu uzvratili mržnjom i služenjem njegovim neprijateljima. Da li se to dogodilo zato što smo im bili prijatelji i što smo im dobro činili? Verovatno.**“ (strana 135)

YUCOM

Komitet pravnika za ljudska prava

Svetogorska 17, 11000 Beograd, Republika Srbija Tel/Fax: +381 11 33 44 235; +381 11 33 444 25;
e-mail yucomoffice@gmail.com www.yucom.org.rs

IV O Crnoj Gori, Crnogorcima, Milu Đukanoviću, ali i o Zoranu Đinđiću

25. mart 1999.

„Plitkoumni i narcisoidni političari Crne Gore dobili su lekciju iz politike koju nisu ni sanjali. U kažnjavanju i satiranju srpskog naroda, Amerika nije poštedela Crnu Goru. Amerika je na Balkanu zaštitnik samo Muslimanima i Šiptarima.“ (strana 18)

15. april 1999.

„Momir Vojvodić mi javlja da je noćas `na sreću bombardovana i Crna Gora`. Taj se Srbin iz Crne Gore i pesnik najbujnije jezičke mašte, iskreno radovao bombardovanju Crne Gore da se posrame neki izdajnici – mafijaši Đukanović i družina sa vajnim piscem i nekadašnjim `Srbinom` Kilibardom... Momir je čast Crne Gore pretpostavio njenom rušenju; Momir se ne dvoumi izeđu stradanja i kukavičluka.“ (strana 52)

11. maj 1999.

„...Drobe, rasecaju i truju uranijumom Srbiju. Crnu Goru zasad štede zbog njene `demokratije`, zbog vazalne politike njenog predsednika Đukanovića. Crna Gora se sprema ili je spremaju za samostalnost. Đukanović i Đinđić danas su kod nemačkog kancelara Šredera; pre neki dan su zamolili Ameriku da ne sklapa nijedan mirovni ugovor sa Miloševićem; ta dvojica demokrata zahtevaju od Amerike da zbací Miloševića i omogući vladavinu njihove demokratije. U ovom ratu biće poraženi i Đukanović i svi srpski preambiciozni, narcisoidni vlastoljupci.“

„...došao je Slobodan Gavrilović, istaknuti rukovodilac Demokratske stranke, razborit političar, načelni neistomišljenik Zorana Đinđića. Smatra da je napuštanjem Srbije i odlaskom u Crnu Goru Đinđić doveo u pitanje sebe kao vođu Demokratske stranke... Gavrilović veruje da posle rata u Srbiji treba da nastane svenarodni politički demokratski pokret kome ja treba da budem na čelu.“ (strana 94)

19. maj 1999.

„...Namera im je da politički unište Demokratsku stranku koju je već moralno uveo u krizu njen vođa, Zoran Đinđić, primoranim bekstvom u Crnu Goru i u Nemačku. Kažu da mu je prećeno ubistvom. To se ne može isključiti u ovim danima. Ipak se nesrećno spasava...“. (strana 113)

26. jun 1999.

„Iz Crne Gore stižu vesti da je to rasrbijeno i raznjegoševljeno pleme, zavedeno amerikanizmom i hedonizmom progresa, oduvek neradno zamamljeno novim, najviše turističko–špekulantskim mogućnostima za nerad i lak, prijatan život, zaista krenulo u separatističku politiku. ...Crna Gora će postati zasebna, vazalna država, državica švercera, kelnera, šofera, sobarica i portira, službenika `tercijalne delatnosti`.“ (strana 182)

23. jul 1999.

„Crna Gora odlučno nastavlja svoju secesiju. Odvaja se iz političkih razloga, meni neubedljivih. **Najviše korumpirani od Zapada. Halapljivi i moralno labilni Crnogorci okreću se brzo ka Zapadu;** ostavljaju `majku Rusiju` i `sestru Srbiju`. Prodaju se u nadi da će biti balkanski Monako... Srećan im put u državnu nezavisnost!“ (strana 192)

28. oktobar 1999.

„Crnogorci se osamostaljuju; juče im je Skupština izglasala zakon o državljanstvu; za koji dan imaće svoju valutu – nemačku marku i crnogorsku marku. Srećno im bilo! Neka nas, Srbe, oslobode bar svog dvoličnjaštva i megalomanije. Država im neće biti dugoveka. Podeliće im je Albanci i Muslimani. Neka Srbiji mine i ta crnogorska nesreća.“ (strana 219)

27. decembar 1999.

„Svi koji se vrate iz Crne Gore i svi Crnogorci – Srbi, govore o rasplamsalom ustaško – crnogorskom šovinizmu: kažu – mrze Srbe više no što su ikog u ovom veku mrzeli. Crnogorska, Milova `demokratija`, dala je slobodu i krila mržnji prema Srbima, Srbiji i svemu što je srpsko. Crnogorski separatizam, podstican podlom politikom, ne može se ničim sem otcepljenjem da zaguši. Crna Gora je survana u plemenštinu, antisrpsvo, dukljanstvo. Koren tih procesa je u titoizmu – u crnogorskoj naciji koju je proglasila Kominternu, a ostvarila je Komunistička partija i Tito. Treba osloboditi to odnarnodnjavanje crnogorskih `demokrata` svih

YUCOM

14

Komitet pravnika za ljudska prava

Svetogorska 17, 11000 Beograd, Republika Srbija Tel/Fax: +381 11 33 44 235; +381 11 33 444 25;
e-mail yucomoffice@gmail.com www.yucom.org.rs

ograničenja. Neka se izdvoje i žive u svojoj crnogorskoj državi. Moramo se osloboditi mi od njih i oni od nas. Mi, Srbijanci, ne smemo da rešavamo crnogorsko pitnje. To je ihovo pravo i njihova dužnost. (strana. 240)

V O Hrvatima kao vekovnim neprijateljima, jednom jedinom dobrom Hrvatima koji je osudio ustaše, Titu, kao, pre svega Hrvatima, i Krleži

4. maj 1999.

„Josip Broz treba da se u svom metalnom kovčegu vrati u svoj zavičaj. Tu će on biti najznačajniji grob u hrvatskoj povesti. Taj 'freneter' treba, najzad, da se iz svoje megalomanske pustolovine vrati tamo odakle je pošao da osvaja svet. Idućeg četvrtog maja navršice se dve decenije od najpompeznije sahrane u Evropi u ovom veku. Da li je od NATO bombe uzdrhtao starčev kovčeg kada je razorena njegova velika i lepa kuća? Kuća ruševina koju je hteo da preotme Požarevljanin a Crnogorac, daroviti bankarski funkcioner Milošević. Iznad 'cvećare', a ispod gromade mermera – 'najveći sin naših naroda', najuspešniji i najplodniji balkanski tiranin, **najodgovorniji čovek za tragedije koje su snašle jugoslovenske narode, političar koji je omogućio nastajanje albanske republike, političar koji je svojom politikom odgovoran i za ovaj rat sa Amerikom za Kosovo, treba u svojim kostima da se seli u svoje Zagorje, u svoju slobodnu, nezavisnu Hrvatsku.** Josip Broz je, zaista, završio svoju misiju u Beogradu. Porazio je Srbiju u 20. veku.” (strana 82-83)

27. maj 1999.

„A 'Slobodna Evropa' na hrvatskom jeziku prenosi **izjavu šovinističke barabe Stipe Mesića,** koji povodom podizanje optužnice Miloševiću kaže da je Milošević samo sprovodio ideje Srpske akademije nauka i Dobrice Ćosića. **Taj podmuklil ustašoid prijavljuje i mene Haškom sudu. I srpske akademike. Hrvatska srbomržnja nema granica. Ustaše govore šta im mržnja nalaže, ravnodušni prema istini i bilo kakvim ljudskim skrupulama. Napadi na mene i srpsku inteligenciju, na taj nesrećni 'Memorandum' SANU, nedvosmisleno pokazuje rasističku mržnju prema srpskom narodu,** koji je dao otpor američkom i nemačkom imeperijalizmu, pokušavajući sa najvećim žrtvama da odbrani svoju slobodu, nacionalna i ljudska prava.” (strana 130)

24. oktobar 1999.

„Sinoć mi je bio na večeri Igor Mandić. Taj čudesni Hrvat, taj antitudmanovski Hrvat, **taj jedini hrvatski intelektualac koji se hrabro i glasno suprotstavio povampirenju ustaštva u savremenoj Tuđmanovoj Hrvatskoj,** koji nije napisao nijednu šovinističku rečenicu, kritičar i intelektualac koji je imao smelosti da i mene brani od Lasićevog nipodaštavanja, jedini Hrvat koji piše u NIN-u, dolazi u Beograd, ne mrzi Srbe i misli odgovorno i savesno o svemu...” (strana 216)

4. decembar 1999.

„Čitajući Jaspersovo razmišljanje o krivici Nemaca u doba nacionalsocijalizma i Hitlera, zadivljen njegovom svešču i preispitivanjem odgovornosti za nacističke zločine i rat, pitam se: zašto veliki pisac Miroslav Krleža nije nikada razmišljao o svojoj i hrvatskoj odgovornosti za ustaški genocid nad Srbima?” (strana 234)

VI O Americi, Evropi, ljudskoj prednosti Hitlera i Musolinija u odnosu na Klintona, Širaka, Blera, Šredera, Solanu i Klarka ... odnosu prema Srbima, svetska zavera protiv Srba i Srbije

25. april 1999.

„Hitler i Musolini, nacističke i fašističke vođe, u svom ratoborstvu izražavali su bes, žestinu, ogorčenje prema onima koje žele da pobeđe i unište. Klinton, Bler, Širak, Šreder, Solana i Klark, su racionalni i mirni, ravnodušni ili simulantski zabrinuti; često malko osmehnuti. Oni su ironični i cinični. Oni su hladnokrvne i racionalne ubice. U ubijanje srpskog naroda i rušenje svega što je u ovom stoleću sagrađio, vođe Amerike i Evrope ne unose osećanja; oni su tehničari smrti.” (strana 68)

YUCOM

Komitet pravnika za ljudska prava

Svetogorska 17, 11000 Beograd, Republika Srbija Tel/Fax: +381 11 33 44 235; +381 11 33 444 25;
e-mail yucomoffice@gmail.com www.yucom.org.rs

2. maj 1999.

„Potpuno su odsekli Crnu Goru, opkoljavaju i Drugu armiju, kidaju veze sa Republikom Srpskom na putu za Višegrad. **Klinton, Širak, Bler, Solana i ostali 'demokratski' razbojnici brane i potvrđuju kredibilitet NATO-a razmerama zločina nad srpskim narodom.**“ (strana 75)

„**Ubice rade i na praznike. Plaćene ubice. Oni su ograničeni samo dnevnicama i visinom plate. Savest im je mirna: ubijaju za ljudska prava 'jadnih malih Albanaca'.**“ (strana 76)

8. maj 1999.

„**...Sve je dopušteno ratnoj sili koja brani 'jadne male Albance' na Kosovu ... zapadna civilizacija, čija je energija u profitu, stupila je u epohu nihilizma...**“ (strana 86)

9. maj 1999.

„Oko Đakovice kasetnim bombama Amerikanci i Evropljani tuku srpsku vojsku koja sprečava rulje Albanaca da iz Albanije provale u Metohiju...“ (strana 89)

11. maj 1999.

„Ovo je rat u kome ne ratujemo; u ovom ratu nas naši neprijatelji bezrizično i bez hrabrosti, tehnički, radno ubijaju i ruše sve što nam je vredno i za život i za postojanje. **Takav rat, sem u Iraku i u Bosni protiv Srba, nikad u istoriji ratova nije vođen. U ovom ratu postoje samo ubice i žrtve.**“ (strana 95)

13. maj 1999.

„I Klinton je večeras u govoru američkim veteranima dugo govorio o Kosovu i srpskim zločinima nad Albancima: silovanjima, masakrima, masovnim ubistvima, bacanju u vatru živih ljudi... Klinton je citirao priče albanskih izbeglica, one najdrastičnije, neverovatne, neuverljive, kao loš repertoar provincijskog lista, po brutalnosti koja se stilski poistovećuje sa kičom... **Klintonov govor mržnje je ravan Hitlerovim govorima mržnje kada upućuje svoje armije u rat protiv naroda niže rase.** Klinton tvrdi da se ti zločini vrše u ime Velike Srbije i da su motivisani potčinjavanjem i mržnjom prema susednim narodima, a ideolog te Velike i krvoločne Srbije je Slobodan Milošević, kome haški tužilac prema optužbu Tribunala za ratne zločine na tlu bivše Jugoslavije. Koja je to sotona isfabulirala 20. vek srpskom narodu da ga od naroda osolobodioca proglasi narodom zločinjenja? A niko od svestikih moćnika koji komanduje NATO-m i kažnjava Srbiju najstrašnijim sankcijama i embargom – ne pominje zločine Albanaca i njihov vekovni genocid nad Srbima.“ (strana 99)

15. maj 1999.

„Ubica, general Klark, okrivljuje srpsku vojsku da je odgovorna za taj masakr, jer svoje vojne objekte i trupe skriva među civilnim objektima i koristi Albance kao 'štit'. Zapadni mediji gebelsovski lažu i nastoje da opravdaju zločin koji se teško može opravdati... **Tragedija srpskog i albanskog naroda otkriva zločinačku dušu kapitalističkog i buržoaskog Zapada, koji je svoju agresiju na Srbiju nazvao 'Milosrdni anđeo'! ... Klinton, Bler, Širak, Šreder – malograđani su i socijalno i mentalno. Hegemonija malograđana i skorojevića svojom brutalnošću i vulgarnošću nepodnošljivija je od svih u istoriji poznatih hegemonija, ona je samo gola sila, prostački jezik i novac. ... Odvratan svet je nastao i nastaje!**“ (strana 101)

19. maj 1999.

„A ovo razaranje i ubijanje Srbije koje vrše Amerika i Evropska unija sa sramnim, zlotvorskim i buržujsko – profilerskim izgovorima, **sa nacističkim nemoralom**, kao da nema kraja...“ (strana 112)

20. maj 1999.

„Savo Rakočević mi depresivno javlja o vestima na američkoj televiziji, albanskim izbeglicama, prizorima za žaljenje 'jadnih malih Albanaca' i mržanja prema 'Srbima zlikovcima' koji vrše etničko čišćenje...“ (strana 116)

28. maj 1999.

„**Prvi razlog rata je osvajanje Kosova, ali i ,...kukavička, zla priroda, nečoveštvo u karakteru Klintona, Madlin Olbrajt, Veslija Klarka, kapitalističko-finansijskog klana Amerike – nevidljive vlade. Ti zlikovci politiku shvataju samo kao korist i svoju pobedu za nove koristi, a ta pobjeda**

YUCOM

16

Komitet pravnika za ljudska prava

Svetogorska 17, 11000 Beograd, Republika Srbija Tel/Fax: +381 11 33 44 235; +381 11 33 444 25;
e-mail yucomoffice@gmail.com www.yucom.org.rs

se u ovom svetu i vremenu može da postigne samo brutalnom silom i lažima; dakle, totalnim ratom. Zato su i stvorili NATO.A da bi moralno opravdali rat i ubijanje izmislili su Haški tribunal koji 'pravno' opravdava njihov rat imenujući ratne zločince odgovorne za 'etničko čišćenje' i 'zločine protiv čovečnosti'. Ništa nepravdnije i nemoralnije nije smišljeno u novijoj istoriji sveta od Haškog tribunala. Glasnogovornik NATO-a, neka britanska bitanga, Džejmi Šej, izlajao se 16. maja 1999. u Briselu: 'NATO je prijatelj Tribunala'... „

„...Tribunal je, dakle stvoren da sudi Srbima...Amerika hoće da satre Srbiju, zato što je Srbija jedina zemlja na Balkanu koja želi da bude slobodna i samostalna po svaku cenu.“ (strana 132)

12. jun 1999.

„Trupe NATO-a iz svih pravaca jutros su oprezno ušle na Kosovo. Sporo idu. Plaše se mina. Zahtevaju da ih vode srpski oficiri. Ti zaštitnici ljudskih prava i spasioci 'jadnih malih Albanaca', natovareni opremom, borbenog su stava i borilačkog kretanja, mnogi sa prstima na obaračima mašinskih pušaka. Prava strašila. Oni se sami sebe boje. **Te mrkozelene i šarene uniforme, ta bezizražajna, tupa lica koja žvaću gume od nervoze i straha, ta plaćena američka i evropska čudovišta koja simuliraju rat i mir, kao u tehničko-tehnološkoj apokalipsi osvajaju 'svetu srpsku zemlju' za svoje štitenike Albance, za Republiku Kosovo, za Veliku Albaniju... Amerika i Evropa otimaju od Srbije Kosovo da bi stvorili najnecivilizovaniju i najvitalniju balkansku državu, koja će biti place d'armes islamskog fundamentalizma u njegovom pohodu na Evropu i Rusiju u narednim stolicima.**“ (strana 164)

14. jul 1999.

„**Albancima NATO omogućuje da pobiju i proteraju ostatak Srba** i konačno zavladaju Kosovom. Srpska vlada ćuti. Milošević ćuti. Pobednički generalštab i slavni general Pavković – ćute“. (strana 189)

10. avgust 1999.

„Balkan se ne može evropeizovati dok se etnički i državno ne definiše. Američka i moderna evropska politička **filozofija o multietničkim državama i društvima na Balkanu, na prostorima Bosne i Kosova, predstavlja nasilje i novi vid kolonizacije.** Nema multietničke i multireligijske kulture. Kultura je kristalizacija istorodne materije i istorodne duhovnosti. Sasvim je drugo pitanje mirna i saradnička koegzistencija kultura. Multietnička kultura je samo supkultura – rokenrol muzika i industrijsko-tehnološka kultura; ono što ne podleže specifikaciji; ono što nastaje iz materijalne sfere po tehničko- tehnološkim zahtevima.“ (strana 207)

12. sepembar 1999.

„**'Mirovne snage' UN, u stvari NATO trupe, nastavljaju pod komandom generala Džeksona i francuskog srbofoba Kušnera da pomažu svog štiteniku Tačiju da dovršava izgon Srba sa Kosova i paljenje srpskih kuća i crkava.**“

„Javlja mi novinar Žarić da sam 'jedinac pisac u svetu kome su za života u tri navrata spaljivane knjige: 1968, 1981. i 1999'. 'Iz srpskih biblioteka, sa posebnim zadovoljstvom, sa posebnim ritualom, izdvajaju se Čosićeve knjige i spaljuju s pucnjavom i divljačkim veseljem.' Inače, Žarić tvrdi da je pod zaštitom NATO vojske Zapada, na Kosovu i Metohiji do sada iz gradskih biblioteka spaljeno preko milion srpskih knjiga. O tome se ne piše i ne govori. Ali kada se spaljuju kuće, crkve i manastiri, šta znači spaljivanje knjiga? **Arnautski cinizam. Ne, islamski, verski pogrom svega hrišćanskog i srpskog.**“ (strana 213-214)

26. novembar 1999.

„**Amerika sa Evropskom unijom, srbofobom Kušnerom i generalom Rajnhartom, nastavila je etničko istrebljenje Srba sa Kosova pomoću Šiptara Hašima Tačija. Pale srpske biblioteke i crkve, ruše i srpska groblja. Hoće da zatru svaki dokaz da je to bila srpska zemlja. Srbi sa Kosova, najverovatnije Miloševićeve pristalice, najsvirepije su kažnjeni za to sledbeništvo.**“ (strana 223)

27. decembar 1999.

„**A na Kosovu se nastavlja svakodnevno ubijanje, mučenje, proterivanje Srba i paljenje srpskih kuća i crkava, pod pokroviteljstvom Amerike, Evropske unije i njihovih trupa. Okupacija sa etničkim čišćenjem i poništenjem svega srpskog.**“ (strana 240)

YUCOM

Komitet pravnika za ljudska prava

Svetogorska 17, 11000 Beograd, Republika Srbija Tel/Fax: +381 11 33 44 235; +381 11 33 444 25;
e-mail yucomoffice@gmail.com www.yucom.org.rs